

Publicerad 2024-01-10 21:22 av soligajag_1

Lånar ett foto från pixabay

Äntligen , del 2

Skrattet ekar i hela skogen så trädens kronor höjs och djuren kikar fram ur snåren och funderar vad som händer.

Sluta skratta säger jag till min bror som plötsligt tystnar när han ser djuren som stirrar på honom precis som vi är i något slags sagovärld från "Trollkarlen från Oz".

Nu börjar jag med skratta men håller för munnen och pekar inåt skogen.

Kom nu säger min bror Hannu , jag vill så gärna visa dig vad jag har gjort med mitt trähus. Jag har samlat blåbär och vilda hallon.
Har lagat en speciell efterrätt som du tycker om.

Du vet att jag har min vedspis som jag fick av en god vän, sedan fick jag så fina koppar av lergods som han tillverkade.

Nu ska vi njuta av denna efterrätt med en kopp te med honung .
När vi kommer fram till trähuset står jag som ett fån och bara stirrar.
Det är helt fantastiskt säger jag.
Kliv in i min enkla boning säger min bror.

Tack så mycket säger jag och sätter mig på en stol intill ett bord av ett vackert träslag som heter näver.
Jag är i min egen värld och märker inte ens när Hannu kommer in med en bricka med te muggar och efterätter.
Vad är detta säger jag ?
Smaka säger han, varsågod .

Jag tar en sked och smakar på efterrätten och njuter ännu mer , vadå , , har du gjort detta ? Det är så gott att det smälter i munnen. Till och med godare än min egen , säkert för att vi sitter här i naturens skönaste plats.
Tack snälla bror för detta.
Jag gjorde som du berättat för mig, sedan har jag det ganska kallt här med vinter tid som du vet och då blir den klar snabbare.

Du kan vila på min fårfäll om du vill nära elden , det är varmt där.
Du ser trött ut .
Tack så mycket , det gör jag gärna , ,

Fortsättning följer . . .

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren soligajag_1 med Poeter.se id #41651 innehar upphovsrätten